

LW 212

МЕДИЙНО ПРАВО

Приета: прот. № 2 от 23.02.2004г ; изм. прот. № 11 от 17.09.2011, изм. прот. № 15 от 24.06.2016 г.

Лектор: Доц. д-р Борислав Градинаров

АНОТАЦИЯ

Дисциплината запознава с основните принципи и методи, които се използват за регулиране на обществените отношения в областта на радио- и телевизионната дейност. В нея се разглеждат начина на конституиране и правомощията на основните регулаторни органи в тази област, нормативните актове, с които трябва да се съобразяват лицата, занимаващи се с медийна дейност, както и логиката и развитието на законовите разпоредби не само в българското, но и в европейското законодателство.

Курсът ще формира и практически умения за изграждане на медия – конструиране на програмен проект, програмен профил, програмна схема и програмна концепция, както и на правилници, регулиращи дейността на радио- или телевизионния оператор. Раздел от курса е посветен на административните производства по получаване на лицензия, регистрация и уведомление. Акцент се поставя върху средствата за контрол по приложението на правната регламентация на медиите. В курса се разглеждат и проблемите на цифровизацията на медиите, Интернет като нова медийна среда, правилата за функциониране на World Wide Web и на публикуването в него, правото на достъп до информация и защитата на източника. Специално внимание е отделено и на правните аспекти на финансирането на медиите, чрез реклама, спонсорство или обществени фондове, на нарастващото значение на социалните мрежи, както и на медийната сигурност.

Курсът е предназначен за юристи, но след модификация може да се представи и пред други специалности – журналисти, публична администрация.

ОСНОВНИ ЦЕЛИ

Дисциплината има за цел да създаде у студентите познания за правните основи на един специален отрасъл от правото, като им предостави и практически умения за разпознаване на основните правни институти, както и за конкретни практически действия в областта на медийната регулация.

ПРЕДПОСТАВКИ

За адекватно усвояване на лекционния материал по дисциплината „Медийно право“ се изискват познания по конституционно, административно и гражданско право.

СТАТУТ И СТРУКТУРА

специалност	статут	Кредити	редовно обучение		задочно обучение	
			л	с у общ	л	с у общ
Право	Избираема	3	20	20	20	20
Журналистика	Задължителна	2	20	20	20	20
Журналистика и връзки с обществеността	Задължителна	2	20	20	20	20

СЪДЪРЖАНИЕ НА КУРСА

- Тема 1. Същност и предмет на медийното право.
- Тема 2. Медийно регулиране.
- Тема 3. Радио- и телевизионна дейност – понятие и принципи.
- Тема 4 Лицензионен и регистрационен режим на радио- и телевизионната дейност.
- Тема 5. Основните понятия в медийното право
- Тема 6. Търговските съобщения. Реклама и спонсорство.
- Тема 7. Цифровите медии.
- Тема 8. Роля и регламентация на Интернет и World Wide Web.
- Тема 9. Свободата на словото и нейното опазване в медиите.
- Тема 10. Защита на авторското право в телекомуникациите и медиите..
- Тема 11. Достъп до информация и защитата на източника.
- Тема 12. Медийна сигурност.

МЕТОДИ НА ОЦЕНЯВАНЕ

Семестриалният изпит е с изпитен тест, включващ въпроси от отворен и от затворен тип върху цялата материя на курса. При повторно явяване се допуска и устен изпит при желание от страна на студента.

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА

1. Георгиева, М., И. Георгиев., „За авторските права при задължително разпространение на телевизионни и радиопрограми” – сп. „Съвременно право”, 2007, кн.1.
2. Градинаров, Б., „Медийно право”, В.Т., 2010, 2016.
3. Къндева, Е.,”Традиции в законодателната уредба на периодичния печат в България, сп. „Правна мисъл” 1994, кн. 4.
4. Лозев, Е., „Актуални проблеми на авторското право и сродните му права”, С., 2007.
5. Матеева, С. , „Обществено мнение и правно регулиране”, Благоевград, 2006.
6. Огнянова, Н.,”Медийно регулиране. Принципи и съдебна практика”, С., 2007.
7. Пешева, М., (съставител) „Думите на медийния преход”, В. Т., 2010.
8. Чолаков, Р., (съставител) „Медийно право – речник на основните понятия”. С., 2005.

LW 212

МЕДИЙНО ПРАВО

Лектор: доц. д-р Борислав Градинаров

1. Понятие и видове средства за масово осведомяване.
2. Предмет, система и субекти на медийното право.
3. Принципи и източници на медийното право. Линейни и нелинейни аудиовизуални услуги.
4. Понятие за медийно регулиране.
5. Регулиране на печатните медии.
6. Регулаторни органи на електронните медии в Република България – КРС, СЕМ. Формиране. Правомощия.
7. Дерегулиране, корегулиране и саморегулация.
8. Понятие за радио- и телевизионна дейност.
9. Правна същност на обществените радио- и телевизионни оператори – субекти на частното право. Статут на БНР и БНТ Програмни функции и финансиране.
10. Правна същност на търговските радио- и телевизионни оператори. Програмни функции и финансиране.
11. Същност на лицензирането.
12. Правен режим на лицензирането на операторите за радио- и телевизионна дейност в някои от страните в Европейския съюз.
13. Условия и ред за издаване на програмна лицензия в Република България.
14. Основни понятия в медийното право. Програма и предаване.
15. Плурализъм и достоверност. Защита на малолетните и непълнолетните.
16. Реклама и спонсорство в медиите – правила и забрани.
17. Търговското слово и свободата на словото.
18. Понятие за цифровизация.
19. Интернет, като дигитална (цифрова) медийна среда.
20. Регулиране на глобалната мрежа.
21. Електронните медии от II поколение – същност и правни режими на функциониране.
22. Либерализация на медийната практика в Интернет и злоупотребите с нея.
23. Институционално и неинституционално регулиране на Интернет и World Wide Web.
24. Електронната демокрация и електронната търговия.
25. Отговорност на доставчиците на услуги в информационното общество.
26. Конкуренция, концентрация и медиен плурализъм.
27. Свободата на словото – същност и принципи.
28. Ограничения на свободата на словото.
29. Свободата на словото в Интернет и в предизборни кампании.
30. Обидата и клеветата в медийната среда. Защита на засегнатите от медиите лица.
31. Правото на достъп до информация. Субекти и ограничения.
32. Граници на „прозрачност“ на обществените фигури.

33. Защита на личните данни – същност и ограничения.
34. Защита на източника на информация. Делото Гудуин срещу Обединеното кралство.
35. Предмет, принципи и защита на авторското право в медиите.
36. Специфика на нарушенията на авторското право в медиите. Пиратство и плагиатство.
37. Интернет и авторските права. Авторско право върху бази данни, авторско право върху компютърни програми.
38. Същност на медийната сигурност.
39. Анонимно слово, спам и дигитални престъпления – понятие и режими за контрол.
40. Рискове и защита на информацията в дигиталното пространство.

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА:

1. Георгиева, М., И. Георгиев., „За авторските права при задължително разпространение на телевизионни и радиопрограми” – сп. „Съвременно право”, 2007, кн.1.
2. Градинаров, Б., „Медийно право”, В.Т., 2016.
3. Къндева, Е., „Традиции в законодателната уредба на периодичния печат в България, сп. „Правна мисъл” 1994, кн. 4.
4. Лозев, Е., „Актуални проблеми на авторското право и сродните му права”, С., 2007.
5. Матеева, С. , „Обществено мнение и правно регулиране”, Благоевград, 2006.
6. Огнянова, Н., „Медийно регулиране. Принципи и съдебна практика”, С., 2007.
7. Пешева, М., (съставител) „Думите на медийния преход”, В. Т., 2010.
8. Чолаков, Р., (съставител) „Медийно право – речник на основните понятия”. С., 2005.

Юни 2016